

Slovo života - Júl 2016

„Bud'te k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!“ (Ef 4, 32)

Niet nič krajšie, ako keď nám niekto povie: „Mám ťa rád.“ Keď nás niekto miluje, necítíme sa sami, máme pocit istoty a schopnosť čeliť ťažkostiam a náročným situáciám. Keď sa máme navzájom radi, posilňuje to našu nádej a dôveru, cítime sa v bezpečí. Všetci vieme, že deti potrebujú pre dobrý vývoj niekoho, kto ich miluje, potrebujú, aby ich obklopovalo prostredie plné lásky. Toto však platí pre každý vek. Práve preto nás slovo života vyzýva, aby sme boli jeden k druhému navzájom „láskaví“, aby sme sa mali radi a za vzor nám kladie samotného Boha.

Jeho príklad nám najlepšie ukazuje, že mať niekoho rád, to nie je len jednoduchý cit, ale je to veľmi konkrétny a náročný postoj „chcieť dobro druhého“. V Ježišovi sa Boh stal blízky chorým a chudobným, pociťoval súcít so zástupmi, bol milosrdný k hriešnikom, odpustil tým, čo ho ukrižovali.

Aj pre nás milovať druhého znamená vypočuť ho, prejavovať mu úprimnú pozornosť, podieľať sa na jeho radoostiach a ťažkostiach, postarať sa oňho a sprevádzať ho na jeho ceste. Druhý nie je pre nás nikdy niekým cudzím, ale je to brat a sestra, ktorí patria ku mne a ktorým chcem poslúžiť. Je to pravý opak toho, čo nastáva, keď niekto v druhom vidí soka a konkurenta alebo nepriateľa, a to až do takej miery, že chce, aby sa mu nedarilo, utláča ho alebo dokonca odstráni, ako sa o tom dennodenne dozvedáme. Hoci nedospejeme až tak ďaleko, nestáva sa aj nám, že v sebe hromadíme zlosť, podozrievanie, nevraživosť alebo jednoducho nevšímavosť a nezaujeme o ľudí, ktorí nám ublížili, sú protivní alebo nepatria do nášho spoločenského prostredia?

Podľa slova života mať jeden druhého rád znamená vydať sa cestou milosrdenstva a zakaždým, keď pochybíme, mať ochotu navzájom si odpustiť. Chiara Lubichová v súvislosti s tým uvádza, že v období, keď sa začínalo formovať jej nové kresťanské spoločenstvo, uzavrela so svojimi spoločníčkami pakt vzájomnej lásky, aby naplnili toto Ježišovo prikázanie. Napriek tomu „najmä v úplných začiatkoch nebolo pre skupinku dievčat ľahké žiť s radikálnou láskou. Boli sme ľudia ako všetci ostatní, aj keď nám pomáhal mimoriadny Boží dar. Medzi nami a na naše vzťahy sa však tiež mohol usadiť prach a jednota mohla ochabnúť. Stávalo sa to napríklad vtedy, keď sme si všimli chyby či nedostatky ostatných a posudzovali sme ich. Zápal vzájomnej lásky vtedy pohasínal.

Na prekonanie podobných situácií sme sa jedného dňa rozhodli uzavrieť dohodu, ktorú sme nazvali „pakt milosrdenstva“. Znamenalo to vidieť každé ráno blížneho, ktorého sme stretli – či už vo fokoláre, v škole, v práci atď. –, ako nového človeka, úplne nového, naozaj si nepripomínať žiadne jeho chybičky alebo nedostatky, ale všetko prekryť láskou. Prístupovať ku každému s úplnou amnestiou v srdci, všetko mu odpustiť. Všetky spoločne sme brali na seba tento náročný záväzok a on nám pomáhal, aby sme stále milovali ako prvé, a tak napodobňovali milosrdného Boha, ktorý odpúšťa a zabúda.“

Pakt milosrdenstva! Aj toto by mohol byť spôsob, ako rásť v dobrotivosti.

Fabio Ciardi